
НА СЪНЪ.

Дѣте, кому се ти усмихвашъ? —
Щастието бѣше сънь, —
Съньтъ — дочакано въ умора щастие.
Ито измжчено умрѣ—измрѣзналъ звънѣ...
Сега.... кому, кому се ти усмихвашъ?

Цѣлувка пурпурна гори
На тихо пламналитѣ устни, —
И бисерни, разсѣнени зари
Пробуждатъ се подъ тъмнитѣ рѣсници.

На сънь разсипани коси: усмихвато се,
Обрѣсени отъ снѣжна пролѣтъ съсъ измрѣзнали цвѣтя..
На сънѣ призовающа усмивка!
Дѣте, кому се ти усмихвашъ? —

Нали послѣдната ридающа цѣлувка
Умрѣ надъ мъртавици?
Сега... кому, кому се ти усмихвашъ?